

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

Modestâ suâ domi & foris alios ædificent. Cap. XXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

Superiori cur venisset; sed is tacens, simebat se non audire, ut illum mortificaret. Ximenius quod festinaret, bis, ter, repetit quod petebat, & nihilominus Superior per horam integram, ibi stantem detinuit, nec respondit. Postea existimans ipse Ximenius: se deliquisse, quod toties repetisset, quid quareret, promisit Deo si aliquid simile, alia vice sibi occurreret, se contentum fore vel semel dicendo quid quareret; relinquendo Superiori, ut faceret quod luberet. Rediit sequenti die propter eandem causam; dixitq; Superiori: Venio Pater pro rebus necessariis, & ita conticuit. & responsum per tres horas expectavit: vacans toto tempore orationi coram Crucifixio ibi existente, donec P. Rector videns eius resignationem & patientiam iussit accipere quod querebat. Hunc in modum multa alia valde memoranda ei acciderunt: & quoddam P. Balthasar in suis literis retulit, cum inquit ad Iherum fluvium cum mulo, fuit ab omnibus pro miraculo habitum: quod ipsemet Ximenius tenerrimè recolebat, suavitatem agnoscens providentiae Divinae succurrentis in huiusmodi presuris & angustiis, ut, qui suam fiduciam in illa ponunt, ut Superiorum iussa exequantur. Et ut appareat quanti Dominus noster faciat hunc Obedientiae modum, referam quod quadam die ei accidit oranti in Ecclesia coram imagine Beatissimae Virginis: singulari enim affectu eam rogans, ut ipsum iuvaret, atque ita dirigeret, ut salutis viam rectam teneret: vocem audivit dicentis, Perge Ximene per istam cecae Obedientiae viam quam tenes; nam recta pergis. Post hanc vocem valde sensit se adiutum, & in eadem virtute proficere. Cum sua conscientia rationem Superioribus redderet, & interrogaretur, an sentiret se ad perfectionem assequendam excitatum: respondit ab eadem nocte quae me est allocuta Beatissima Virgo: ita bene, ut nesciam quid amplius desiderem, hoc ipse dixit P. Balthasari, qui ea nobis communicavit.

Sed non tantum hoc, sed etiam curent voluntatem aliorum exequi in iis rebus, quas ab illis petunt obtenta licentia à Superioribus. Hoc enim & virtus obedientiae ab iis exigit, & charitas quam debent exhibere aliis, iuxta illud: Quod tibi vis fieri, alteri feceris. Et, quod tibi non vis fieri, alteri non feceris. Extat pro hac re persuadenda praclarum exemplum in gestis Sanctae Gertrudis, in quibus narratur animam, Hermanni Religiosi Laici, existentem, in Purgatorio, apparuisse cuidam Moniali, qua cum requisivisset ab eadem, pro qua re nunc maxime gravaris? Respondit anima: propter propriam voluntatem, & proprium consilium. Nam cum benefeci alicui, delectabar magis propriam voluntatem perficere, quam alterius consilium. Unde & pro eo nunc tantum gravamen conscientiae perfero; quod si in unum redigerentur, omnium mortalium cordium gravamina, simile mihi non videretur illi, quod ego sentio. Tunc ista: Quali remedio tibi posset subveniri: Et anima: Si quis cogitaret me pro his gravatum, & caveret sibi à similibus, multum mihi gravamen alleviaret. Tunc ista: per quod maxime interim consolaris? Anima: per fidelitatem, cui magis studui in terris. Oratio enim quam fideles, pro me faciunt de hora in horam perscrutando, allevat gravamina mea, sicut qui optimo

nuncio consolatur. Et singula nata quae pro me in Missa vel in Vigiliis cantantur, sunt mihi velut quaedam suavissima refectio. Insuper addidit mihi Divina clementia, merito intercessorum meorum, ut omne quod agerem, quod per bonam intentionem dirigatur ad laudem Dei, ut est laborare, (notent hoc carissimi Fratres Laici) & etiam comedere & dormire, & similia etiam, dirigatur ad levamen meum. & ad continuum profectum, eod quod integrè fidelitate ad omne commodum earum affectuosam habuit voluntatem &c. Et adicit Dominus, de hora in horam ad singulas preces pro eadem suscipi, magis magisque, consolatur & alleviatur. Orationes tamen vestrae tam velociter non possunt illi succurrere, sicut sacerdotum, si culpam illam non haberet, quod in seculo tam durum & inexorabilem se exhibuit, ad sectandam voluntatem suam, secundum voluntatem illorum, qui eum pie qualicumque causa rogabant, quod ipse voluntate non habebat. Si ergo tantopere displicuit Deo, in illa anima, quae in seculo voluntatem suam secuta est, ut orationes eius non profuerint tantum, quantum alias profuissent, multo magis in Religioso statu oberit voluntas propria, quando noti erit penitus conformis voluntati Superiorum, & fraternae charitativitate postulantes ex concessione Superiorum.

CAPVT VIGESIMVMPRIMUM.

Modestia sua domi & foris alios edificent.

Conversando cum externis Domi, & excedo foras, procurent custodia oculorum, & magna modestia ac compositione tonus corporis, & spirituali agendi modo edificare externos: hoc enim modo, & bonam de suo Ordine opinionem relinquunt: & factis, si non verbis, concionabuntur, imò & multos convertent à malà vità, & ad statum Religiosum trahent. Sic multos convertit noster Alphonsus Rodriguez cum Janitoris officio fungeretur per aliquot decades annorum. Sic S. Franciscus dicens socio, dum foras prodiret, se velle concionari, & nullo verbo extra Monasterium prolato, eum domum redisset, interrogatus à socio, cur non fecisset concionem, respondit, se eam fecisse, modesto incessu & gestu. Maior est doctrina, inquit S. Chrysostomus, qua moribus, qua conversatione profertur. Etsi nihil dicas, si tantum excusè collecta, (loco in quo congregati fuerant multi) & externa specie, aspectu, voce, incessu, & tota reliqua modesta compositione, lucrum quod hinc egressurum recum retulisti, ostendas hominibus, ad cohortationem id sufficit. Sic enim egredi nos hinc oportet, quasi ex sacris adytis, quasi de caelo delapsos, modestiores reddidos, moderatè ac temperatè cuncta facientes & dicentes &c. Doce profanos, te cum Seraphim choreas agere, te ad caelestem populum pertinere: te in chorum Angelorum adscriptum esse: te cum Domino collocatum esse cur

125.
l. f. c. 15.
In fia. diu.
pict.

CAPVT VIGESIMVMSECVDNDVM.

Quomodo iudicio S. Basilij, Ministeria domestica sint obeunda.

Seruent præclara monita S. Basilij: Quotiescun-
que tua tibi in fungendis pro communi Fratrū
ministeriis, vices obrigerint, in eo aduigila, vt ad labo-
rem corporis, verborum etiam lenitatem adhibeas, vt ij
quibus ministras, charitatem te habere aduersus ipsos
intelligant, quàm gratum sit illis ministerium tuum,
vixit quod sale sit conditum. Ne patiari, vt qua pro-
pria muneris tui sunt, ea alius faciat, ne merces quoque
erepta tibi, alius tribuatur, reg, contempto in diuitiis
tuis, gloria alius afficiatur. Assignato tibi ministerio,
cum modestiâ fungitor sedulitateq; perinde ac si Chri-
sto ipsi ministras. Maledictus enim homo qui facit o-
pera Dei negligenter. Qui ex animi elatione fastuq;
nascitur, abusum meruit, (esto, qua tibi præ manibus
sunt ministeria contempta admodum abiectaq; vi-
deantur) proinde tanquam Deum præsentem habens,
qui te aspiciat. Magna res est alteri ministrare, eiusmo-
diq; vt per eam nobis ad caeleste regnum ascensus pa-
reatur. Siquidem ea virtutum omnium est quasi qua-
dam sagena, qua Diuina in se præcepta omnia com-
prehendit, ipsaq; primò omnium virtutum conten-
tricem humilitatem amplexa, quam bonorum sequi-
tur veluti quoddam examen: tum illud etiam: Esuriui
& dedisti mihi manducare, situi & dedisti mihi bi-
bere, hospes eram & infirmus, & in carcere, & in mi-
stras tibi, maximeq; quando cuncta quod debetur,
id adhibita animi submissione persoluitur, fastu, ira-
cundiâ murmuratiq; segregatis.

129.
de abdi-
cat. seu re-
nunc. sec.
& spirit.
perfecti.

1er. 48.

Mart. 25.

130.

131.
l. de obe-
di. c. 9.

Porro præter exempla Christi Domini, SS.
Apostolorum, & aliorum Sanctorum, & præter
vilitates supernaturales, quæ in hac vitâ & in
alterâ conferuntur propter labores corporales,
modis suprâ explicatis susceptos, mouere debet
Fratres nostros carissimos exempla secularium,
qui adeò multis laboribus & fatigationibus
propter lucra temporalia, & propter spes, sæpè
inanes, se enecant & eneruant. Pudeat nos, in-
quit B. Laurentius Iustinianus, ab huius seculi a-
matoribus superari, qui vt sua vota perficiant, suisq;
Superioribus famulentur, exponunt lato animo corpus
periculis, & animam perditioni. Nempe consergent ta-
les nobiscum in iudicio & merito condemnabunt nos,
qui secundum faciem, & non in spiritu ambulamus.
Obiciunt nobis, quos labores perpesti sunt quotidianos,
animi angustias, inanem spem, & diurna certami-
na. Quapropter euigilemus corde & mentis aciem eri-
gamus, ad Dominum Deum nostrum, poscentes humi-
liser clementiam eius, quatenus dignetur nostra indul-
gere facinora, conserre gratiam, dominantem nobis
propulsare inertiam: vt tanquam aquila mente & spi-
ritu renouati, exhibeamus illi de cætero voluntariam
seruitutem atque obedientiam veram, charitatis flammâ
succensam, intentioni rectâ innixam, prudentiâ

Ll 3 luce

cum Christo esse congressum: Si nos ita composuerimus,
nihil oratione opus erit erga alios, sed cognito profectu
nostro, confestim accurrent, vt iisdem commodis per-
fruantur. Cum enim anima vestra pulchritudinem ex
ipsis sensibus viderint relucens, licet omnium sint
stupidiissimi, ad cupiditatem eximij vestri decoris exar-
descunt. Si enim forma corporis excitat intuentes, mul-
tò magis anima pulchritudo spectatorem potest com-
mouere, atque ad similem zelum hortari. Et alibi sic
ait: Dicere non desinam, non solum doctrina & admo-
nitio & consilium, sed & ipse Sanctorum aspectus, at-
que vestium amictus, & calceorum mos, multum habet
vilitatis ac voluptatis. Et inde non exigua vita nostra
commoditas accedit, cum discimus, quatenus hi necessa-
rius vsi fuerint.

Tanti autem facit Deus in Fratribus ad ob-
sequia domestica deputatis modestiam, vt &
minimos natos modestiâ contrarios, quando-
que miro modo reprehendat, & actus mode-
stiâ singulares miris remoueret præmiis. Ad-
feram duo ad id comprobandum exempla, ex
nostrâ Historiâ excerpta. Cùm sanctus ille Fra-
ter, in toto mundo iam celebris, Alphonus
Rodriguez in vitâ & post mortem miraculis
clarus, Maiorice quendam Sacerdotem nostrum
comitaretur, & quodam naturâ impetu, idque
indeliberato, oculis in altum sublati, casu, &
non voluntariè vidisset quandam feminam ho-
nestam ex fenestra palatii prospicientem, eaque
casu vilâ, statim auertisset oculos, nec in con-
scientiâ examine illum aspectum indelibera-
tum sibi vitio vertisset, apparuit illi Virgo Dei-
para, hunc ipsum indeliberatè curiosum aspec-
tum improbens, & sic eum monens: Quando
incedis per viam, non attollas magis oculos, quàm sit
necesse ad videndum vbi pedes figas: ad neutrum latius
conuertas oculos: nec caput attollas: sicut hodie fecisti,
quando vidisti mulierem. Et tamen hic Frater adeò
abhorrebat à feminarum aspectu, vt nullam ex
facie nosset, quamuis multæ accederent ad por-
tam Collegij (cuius erat Ianitor per multos an-
nos) vocatur aliquem Patrem pro audiendis
confessionibus infirmorum.

Alterum exemplum præclarum extat de alio
nostro Fratre sacrista, qui similiter nullam femi-
nam ex facie norat, quamuis ratione sui of-
ficij, quod triginta annis obiuit Cordubæ in
Hispaniâ, çogeretur quotidie multas videre in
templo, & eas alloqui dum Confessarios ad tẽ-
plum per illum accessuri cuperent, vel aliquid
aliud necessariam proponerent. Eius, in ipso
puncto temporis quo obierat, anima visâ est à
S. Terefiâ, à Christo Angelicis Choris stipato
duci ad cælum, & secum ducere multas animas
eius meritis ac precibus è Purgatorio liberatas.
Tanti Deus facit Religiosam modestiam cum
aliis virtutibus coniunctam.

Lancicij Opusc. Tom. 2.